

Chov suchozemských želv

Proč chovat želvu

- Želvy nezpůsobují žádné alergie.
- Suchozemská želva je tichá, dlouhověká, má mírnou povahu.

Odkud získat želvu

- Dnes se dá želva koupit pouze v obchodě nebo přímo od chovatele.
- V žádném případě si ji nesmíme přivést z dovolené např. v Řecku. V celé Evropě jsou volně žijící želvy přísně chráněné. Jejich počet poklesl právě díky vývozu a prodeji, trpí i ničením přirozeného prostředí. Celníci hlídají, aby turisté zákaz vývozu neporušovali.

Co přináší chov želvy

- Želvy jsou zvířata bystrá a čiperná.
- Při dostatečné trpělivosti se naučí poznávat svého chovatele a reagovat na něj.
- Rychle si zvyknou jíst z ruky.

Čeho si všímat při nákupu želvy

- Vyzkoušet, zda se želva bez potíží pohybuje a přijímá potravu
- Nekupovat želvu v zimě, kdy může být probuzená ze zimního spánku, tudíž může být malátnější než v létě
- Krunýř nesmí být pokřivený nebo poraněný
- Zdravá želva má rohovinové štítky na krunýři hladké a neoloupané
- Krunýř má být pevný a mírným tlakem se nedeformuje
- Známkou špatného stavu jsou loupající se šupiny na štítcích krunýře
- Drápy by neměly být na koncích roztřepené nebo prasklé
- Želva by neměla mít přerostlé čelisti a zdeformované jejich okraje
- Zdravá želva má oči jasné, jiskrné, připomínající černé korálky, v jeho okolí nejsou usazené žádné výměšky ani nečistoty
- Nohy zdravé želvy jsou bez otlaků a krvácejících ranek

Vybavení terária

- čistý říční písek, rašelina jako substrát
- skleněné terárium pro jednu želvu 50 x 70 cm
- kameny
- květináč na umístění žárovky
- žárovka 25 nebo 40 W v objímce a se šňůrou
- miska na potravu keramická nebo plastová
- dírkovaný plech nebo rámeček s kovovým pletivem na překrytí terária

Bydlení pro želvu

- Na dno terária rozprostřeme vrstvu písku smíchanou s rašelinou.
- Do jednoho rohu umístíme misku s vodou, aby ji želva nepřevrhla je nejlepší kameninová. Pokud použijeme misku plastovou, položíme do ní kámen, abychom ji zatížili proti převrnutí.
- Do opačného rohu terária položíme ploché kameny, na kterých se želva bude moci vyhřívat.
- Nad kameny položíme přes terárium dírkovaný plech a na něj umístíme žárovku vloženou do květináče. Měli bychom ji zapínat, a tedy želvě přitápět, na nejméně 8 h denně. Neumísťujeme žárovku doprostřed. Želva potřebuje mít teplé místo, kde se bude vyhřívat, ale také chladnější kout, kde se může zchladit.
- Substrát, kterým je pokryto dno terária, musíme denně zbavit zbytků potravy a trusu. Nejméně 1 x za měsíc jej vyměnit a vyčistit terárium horkou vodou.

Jídelníček

- Suchozemské želvy jsou převážně býložravé, takže se jejich jídelníček bude skládat převážně z rostlin.
- Důležitá je co největší pestrost stravy, protože každá rostlina obsahuje jiné důležité látky.
- Při jednotvárném jídelníčku bude želvě některý vitamín a další látky chybět.
- V létě je základem krmení čerstvá listová zelenina / salát, zelí, kapusta, listy kedlubny /, ale také pampeliškové či jitrocelové listy.
- Velmi prospěšný je pro želvy jetel nebo vojtěška, které obsahují velké množství vápníku.
- Pozor na to, aby se do krmení nedostaly jedovaté rostliny, jako je pryskyřník nebo blatouch.
- V zimě můžeme želvě dávat i kompotované ovoce, výhonky vyklíčeného hrachu nebo fazolu.
- Ze zeleniny dávají želvy přednost hlávkovému salátu, ale jedí i salátové okurky, kadeřávek.
- Želvy mají v oblibě drobně pokrájené měkké ovoce / jablka / a květy smetanky.
- V zimním období doplňujeme jídelníček tropickým ovocem.
- Mrkev podáváme strouhanou, protože ji želvy nerady okusují.
- Živočišné bílkoviny jsou pro suchozemské želvy důležité, nesmí jich být příliš mnoho.
- Při nadměrném přísunu živočišných bílkovin dochází k ukládání solí v kloubech a želva onemocní dnou.
- Můžeme vyzkoušet tvaroh, vařené libové maso, vařený vaječný bílek, mleté maso nebo bílý jogurt. Tuto potravu přidáváme k hlavnímu krmení 1 x měsíčně a v malém množství.
- Některé želvy jsou úplní vegetariáni.
- Do krmení přidáváme vitamínové a minerální přípravky / vápník, fosfor, železo / a řídíme se doporučeným dávkováním.
- Přirozeným zdrojem minerálních látek jsou umleté vaječné skořápky.
- Želva polyká i písek a kamínky, které jí pomáhají při trávení rostlinné potravy.

Manipulace se želvou

- Kdykoliv cokoliv upravujeme v teráriu, uklízíme nečistoty, vyměňujeme vodu nebo dáváme potravu, snažíme se želvu nepolekat.
- Nesaháme na želvu shora a prudce ji nezvedáme.
- Při přenášení uchopíme želvu pevně uprostřed krunýře.
- Nejméně 1 x týdně dopřejeme želvě koupel v teplé vodě, voda nesmí být studená ani příliš horká, želva se napije a také se do vody vyprázdní. Po koupeli želvu na teple osušíme, krunýř můžeme promastit malým množstvím rostlinného oleje.

Zimování

- Jestliže chováme dospělou želvu, jejíž domovina leží v oblasti mírného pásma, měli bychom ji zimovat.
- Želva musí být v dobrém výživovém stavu.
- Na zimování připravujeme želvu postupně.
- Začneme koncem září nebo začátkem října.
- Nejdříve želvu dva až tři týdny nekrmíme a dáváme jí jen dostatek vody.
- Častěji želvu koupeme, lépe se vyprázdní. Zimující želva nesmí mít ve střevech žádné zbytky potravy.
- Snižujeme teplotu na 18 stupňů Celsia.
- Připravíme bedničku naplněnou na drobno roztrhanými novinami nebo filtračním papírem a odstřížky bavlněných hadříků, na dno nasypeme vrstvu oblázků.
- Jakmile želva upadne do stavu zimní strnulosti, přemístíme ji na místo, kde je stálá teplota 4 – 6 stupňů Celsia. Bývá to obvykle sklep, ale může to být i zeleninová přihrádka v chladničce.
- Zimujeme – li želvu ve sklepě, překryjeme bedničku pletivem, aby se k ní nedostaly myši.
- Během zimy pravidelně kontrolujeme teplotu a vlhkost. Náplň bedničky nesmí úplně vyschnout, ale substrát nesmí také plesnivět.
- Koncem zimy, na přelomu března a dubna, želvu postupně probouzíme, teplotu zvyšujeme postupně po dobu dvou týdnů.
- Po probuzení želvu vykoupeme ve vlažné vodě, želva se vyprázdní a napije.
- Pokud nemáme vhodné podmínky, pak želvu nezimujeme.

Želva žlutohnědá

Patří k nejčastěji chovaným druhům. Dožívají se až 100 let. V přírodě se živí převážně listy, květy, výhonky, plody, hmyzem či žížalami.

Želva řecká

Najdeme ji nejen v Řecku, ale i na Balkáně, v Itálii a jižní Francii. Na předních nohou má pět prstů, na zadních čtyři. Má ráda letní pobyt ve výběhu a časté koupání. Pochutná si i na slimácích a hmyzu.

Želva čtyřprstá

Její domovina leží na západním okraji Asie. Prsty jsou až k drápům srostlé. Hlavní potravou jsou rostliny, hmyz i drobné kůstky. Jde o pouštní želvu, která nesnáší vlhko a chladno.

Želva širokoštitá

Původní v jižním Řecku. Má tmavé nohy a hlavu.

Použitá literatura

- Anděrová, R.: Bydlí s námi suchozemská želva.
Fragment, Havlíčkův Brod 1996. ISBN 80-7200-064-0